

VENDIM
Nr.38, datë 15.10.2007

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Vladimir Kristo	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Gjergj Sauli	Anëtar i “ “
Fehmi Abdiu	Anëtar i “ “
Kristofor Peçi	Anëtar i “ “
Kujtim Puto	Anëtar i “ “
Xhezair Zaganjori	Anëtar i “ “
Petrît Plloçi	Anëtar i “ “
Sokol Berberi	Anëtar i “ “
Sokol Sadushi	Anëtar i “ “

me sekretare Brunilda Bara, në datë 13.7.2007, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.41 Akti që i përket:

KËRKUES: EDMOND KAÇI, përfaqësuar nga avokat Maksim Haxhia, me prokurë.

SUBJEKT I INTERESUAR: PROKURORIA E PËRGJITHSHME, në mungesë.

OBJEKTI: Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën i vendimit nr.810, datë 16.11.2005 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë.

Kërkuesi, pretendon se çështja penale në ngarkim të tij nuk është gjykuar nga një gjykatë e paanshme. Pjesëmarrja në Kolegjin Penal të Gjykatës së Lartë e të njëjtit gjyqtar që e ka gjykuar më parë këtë çështje në Gjykatën e Apelit, nuk garanton të drejtat e parashikuara në nenin 42/2 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe në nenin 6 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Sokol Sadushin, përfaqësuesin e kërkuesit dhe shqyrtoi çështjen në tërësi,

VËREN:

Gjykata e Rrethit Gjyqësor, Elbasan me vendimin nr.89, datë 14.4.2004 ka deklaruar të pafajshëm kërkuesin për veprën penale të shfrytëzimit të prostitucionit në rrethana rënduese, parashikuar nga neni 114, shkronja “a”, pikat 1 e 4 të Kodit Penal.

Gjykata e Apelit, Durrës, me vendimin nr.333, datë 8.11.2004 ka ndryshuar vendimin e gjykatës së rrethit gjyqësor duke e deklaruar fajtor kërkuesin për veprën penale të shfrytëzimit të prostitucionit në rrethana rënduese dhe e ka dënuar me 9 vjet burgim.

Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, dhoma e këshillimit, ka vendosur mospranimin e rekursit të paraqitur nga i gjykuari kundër vendimit nr.333, datë 8.11.2004 të Gjykatës së Apelit, Durrës.

Pretendimi kryesor i kërkuesit lidhet me faktin se në gjykimin e kësaj çështje në Kolegjin Penal të Gjykatës së Lartë ka marrë pjesë i njëjti gjyqtar, që e ka gjykuar këtë çështje në Gjykatën e Apelit, Durrës. Mbi këtë bazë, kërkuesi e ka ngritur shkeljen e pretenduar në nivelin kushtetues, duke iu referuar konceptit “*gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e caktuar me ligj*” në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe nenit 6 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut.

Gjykata Kushtetuese çmon se është e nevojshme të analizohet pretendimi i kërkuesit për

cenim të të drejtës për një proces të rregullt ligjor, në drejtim të kuptimit të termit “gjykatë e paanshme”.

Parimi i paanësisë që zbatohet për çdo çështje kërkon nga gjyqtarët që të mos kenë paragjyqime në lidhje me çështjen e shtruar përpara tyre dhe të mosveprojnë në mënyrë të tillë që ndihmojnë interesat e njëres prej palëve. Një gjykatë duhet të jetë e paanshme jo vetëm formalisht, por edhe në mënyrë të shprehur. “E drejta për t’u gjykuar përpara një gjykate kompetente, të pavarur dhe të paanshme të caktuar me ligj kërkon që drejtësia jo vetëm duhet të bëhet, por ajo gjithashtu duhet të shikohet që bëhet”.¹

Në këtë kuadër, Gjykata Kushtetuese ka theksuar në disa vendime të saj se “parimi i paanshmërisë ka në vetvete elementin e vet subjektiv, i cili lidhet ngushtë me bindjen e brendshme që krijon gjyqtari për zgjidhjen e çështjes në gjykim, si dhe elementin objektiv me të cilin kuptohet dhënia e garancive të nevojshme për gjykim të paanshëm nga vetë gjykata, përmes mënjanimit prej saj të çdo dyshimi të përligjur në këtë drejtim. Ndër të tjera, gjykata duhet të jetë e kujdesshme dhe të marrë parasysh veçanërisht problemin e përbërjes së trupit gjykues, në mënyrë që të mënjanohen nga gjykimi i çështjes gjyqtarët që nuk kanë garancitë e kërkuara për paanshmëri në kuptimin objektiv. Në shtetin e së drejtës, kjo kërkesë merr rëndësi të veçantë në funksion të besimit në dhënien e drejtësisë që duhet të krijojnë në çdo rast në shoqërinë demokratike jo vetëm palët në gjykim, por çdo qytetar i thjeshtë”.²

Paanshmëria është një parim kushtetues që duhet respektuar nga gjyqtari në çdo shkallë të procesit, detyrim nga i cili nuk përjashtohet as gjyqtari në Gjykatën e Lartë. Sipas nenit 15 të Kodit të Procedurës Penale: “Gjyqtari që ka dhënë ose ka marrë pjesë në dhënien e vendimit në një shkallë të procedimit nuk mund të ushtrojë funksionet e gjyqtarit në shkallët e tjera, as të marrë pjesë në rigjykim pas prishjes së vendimit”. Pavarësisht nga natyra e veçantë që paraqet gjykimi në dhomën e këshillimit, vlerësimi nga pikëpamja ligjore i ekzistencës ose jo të shkaqeve të ngritura në rekurs nga një kolegji që në përbërje të tij ka gjyqtarin që e ka marrë këtë vendim në një tjetër shkallë gjykimi, është një moment i rëndësishëm që ndikon në rregullsinë e procesit gjyqësor.

Nga shqyrtimi i çështjes konkrete rezulton se Gjykata e Apelit e ka ndryshuar vendimin e gjykatës së rrethit gjyqësor, që ka shpallur kërkuesin të pafajshëm, duke e deklaruar fajtor dhe dënuar me 9 vjet burgim. Rekursi ndaj vendimit të Gjykatës së Apelit është shqyrtuar në dhomën e këshillimit nga Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, i cili ka pasur në përbërje të tij gjyqtarin që e ka gjykuar këtë çështje në gjykimin në shkallë të dytë.

Gjykata Kushtetuese rithekson qëndrimin e mbajtur në raste të tjera të ngjashme “se shqyrtimi i çështjes nga Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit, është pjesë e rëndësishme e procesit gjyqësor në tërësi dhe, në përputhje me natyrën e këtij shqyrtimi duhen respektuar parimet themelore të procesit të rregullt ligjor në kuptimin kushtetues”.

Mbi këtë analizë, Gjykata Kushtetuese çmon se për shkak të cenimit të parimit të paanësisë, si element i të drejtës për proces të rregullt ligjor, kërkesa është e drejtë dhe duhet pranuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, duke u bazuar në nenet 131, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “g” të Kushtetutës, si dhe në nenet 72 e 77 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

- Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë të vendimit nr.810, datë 16.11.2005 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë;

¹ Vendimi i Gjykatës Europiane për të Drejtat e Njeriut (Delcourt kundër Belgjikës, datë 17.1.1970).

² Vendimi nr 12, datë 13.04.2007 i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë.

- Dërgimin e çështjes për shqyrtim në Kolegjin Penal të Gjykatës së Lartë.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: V.Kristo (Kryetar), F.Abdiu, Gj.Sauli, Xh.Zaganjori, K.Puto, K. Peçi, S.Sadushi, S.Berberi, P.Plloçi.